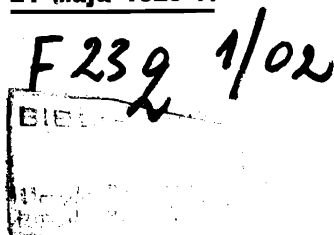

24 maja 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 6526.

Kl. 4 d 18.

Witold Szulc
(Gdynia, Polska).

Lampa naftowa z urządzeniem do jej zapalania.

Zgłoszono 21 lutego 1924 r.
Udzielono 13 grudnia 1926 r.

Przy zapalaniu lamp naftowych sprawia znaczny kłopot zdejmowanie klosza, szkła, a po zapaleniu ustawienie ich zpowrotem.

Jeszcze mniej dogodnie jest zapalanie takich lamp, do których dostęp jest utrudniony, jak np. lamp zawieszonych na słupach, gdyż wówczas trzeba korzystać z drabinek lub innych pomocniczych urządzeń.

W lampach według wynalazku tę niedogodność usuwa urządzenie, zapomocą którego przez pociągnięcie dźwigni i z pewnej odległości od lampy można ją zapalić.

Na załączonym do niniejszego opisu rysunku przedstawiono dla przykładu lampę naftową ze zwykłym palnikiem i z urządzeniem do jej zapalania według wynalazku. Knot lampy zapala się od płomienia knota pomocniczego *D*, umieszczonego

w rurce *C*, która wychodzi z niewielkiego zbiornika *K*, umieszczonego zewnątrz lampy. Wewnętrzny koniec rurki przylega do rury palnika i jest do niej przymocowany tak, ażeby górna krawędź rurki znajdowała się poniżej, mniej więcej w odległości 1,5 cm od krawędzi rury palnika, a więc i knota lampy w tym celu, by posiadająca największą temperaturę część płomienia pomocniczego stykała się z knotem *B* lampy. Zbiornik *K* ze szczelną pokrywą jest napełniony watą i końcem knota pomocniczego *D*, nasyceniem benzyną. Obok rurki *C* umieszcza się, jak w zapalniczkach benzynowych, cokolwiek zmodyfikowane urządzenie do krzesania w celu zapalenia knota *D*. W rurce *J*, umieszczonej równolegle i zakończonej na tej samej wysokości, co i rurka *C*, jest wstawiona sprężynka spi-

ralna *N*, wywierająca nacisk na krzemień *P*; drugi koniec tej rurki znajduje się pod rurą palnika, ażeby umożliwić dostęp do niej po wykręceniu palnika.

Nad rurką *J* jest umocowana pozioma nieruchoma oś z ruchomymi połączonymi na stałe kółkami, z których kółko *E* służy za krzesiwo, drugie zaś kółko zębate *F* — do pokręcania pierwszego. Do podtrzymania osi służy wspornik *G*, dolny koniec którego jest prowadnicą zębatego końca dźwigni.

Przez podniesienie wystającego nazewnątrz ramienia dźwigni *H*, osadzonej i obracającej się na osi *I*, odpowiednio wygięty zębaty koniec drugiego ramienia dźwigni *H* pokręci kółko *F*, a przeto i kółko *E*, które trąc się o krzemień *P* wykrzesi iskłę, zapalającą knot pomocniczy *D*, ponieważ kapturek *R* jednocześnie przy podnoszeniu dźwigni *H*, jako jej składowa część, odsunie się.

Gdy od płomienia knota pomocniczego zapali się knot lampy, opuszcza się zewnątrzne ramie dźwigni *H* nadół, i wtenczas kapturek *R* zakrywa pomocniczy knot, gasząc go i zapobiegając ulatnianiu się benzyny.

W ten sposób, nie zdejmując klosza, ani też szkła, a pociągając za dźwignię *H* (w tym wypadku należy dodać sprężynkę, cofającą tę dźwignię do miejsca pierwotnego) zapala się lampę nawet z pewnej odległości.

Przy palnikach cylindrycznych należy umieścić pomocniczą rurkę *C* wewnątrz rury palnika tak, by przylegała do jej we-

wnętrznej ścianki, krzesiwo zaś umieszczona się pośrodku tej rury.

Lampa z urządzeniem do jej zapalania według wynalazku może mieć zastosowanie wszędzie tam, gdzie niedogodne jest odrębne bezpośrednie zapalanie ze względu na pogodę lub niebezpieczeństwo ognia.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do zapalania naftowej lampy, posiadające pomocniczy knot, na który pada zapalająca iskra przy pokręcaniu kółka, przyciśniętego sprężyną do krzemienia, znamienne tem, że tak pomocniczy knot (*D*), osadzony w rurce (*C*), jak i kółko (*E*) z krzesiwem (*P*) są umieszczone w odpowiednich miejscach wewnątrz palnika, przyczem wskazane kółko (*E*) pokręca się zapomocą odpowiednio wygiętego zębatego końca odchylanej dźwigni (*H*), drugi uruchomiony koniec której wystaje nazewnątrz lampy, zaś rurka (*C*) pomocniczego knota wchodzi do zbiornika (*K*), umieszczonego zewnątrz lampy i napełnionego lekko palnym płynem, zapalającym knot pomocniczy.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że z zębątym końcem odchylanej dźwigni (*H*) jest połączony na stałe kapturek, zakrywający normalnie wylot rurki z knodem pomocniczym i odchodzący od tego wylotu podczas pociągania końca dźwigni w celu wykrzesania zapalającej iskry.

Witold Szulc.

Fig. 2.

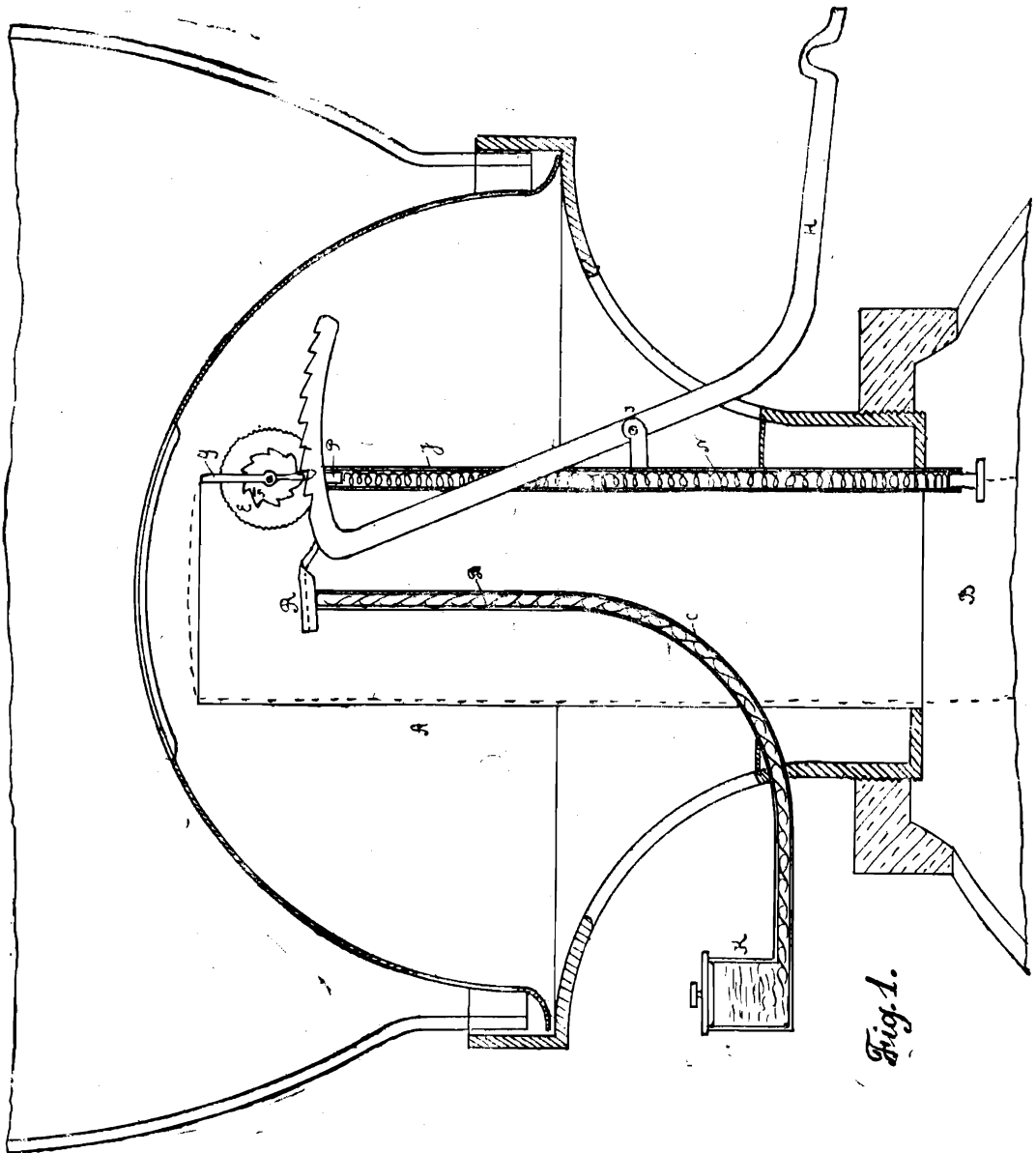

Fig. 1.